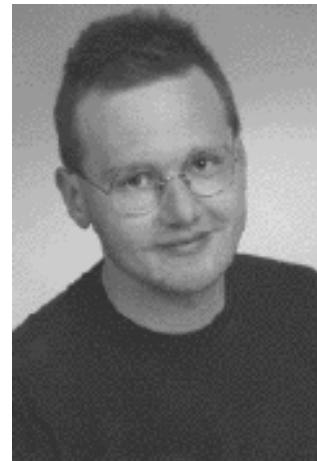

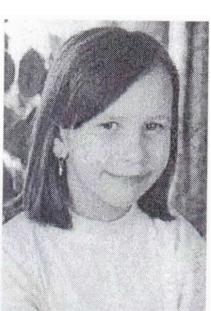
תוביינו

סיפור של ילדים לילדים

תורגם מגermanית

كريיסטיאן גראפינגר - המחניך

אזרא

טטיאנא

סבינה

רפאלה

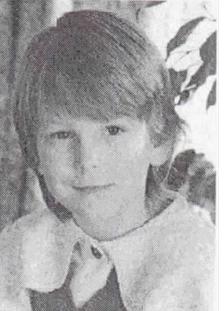
בנימין

סופיה

מישל

יאסמין

ציירים בני 6

באرض רחוקה, בעיר נמל, חי
חלילן אחד. הוא אהב את החליל
שלו ואהב גם חיות, אך לא סבל
אנשים.

הוא היה עצוב, כי אף ריה ארוך
מאוד והאנשים צחקו ממנו ולגלו
והרגיזו אותו.

קראו לו "הי, אָפָּרְוָרִי" ומילים
גסות אחרות. لكن הוא בכה
לעתים ודמעות זלגו על פניו.

יום אחד החלילן עבר בשוק.
ושם ראה תחפושת נחדרת,
מקושטת בnposות צבעוניות
רבות וגם מסכה עם אף ארוּך
שדמה למקור של ציפור. ואז
בא לו רעיון: "הרי אוכל
להתחפש ולהופיע כמו נגן
רחוב. איש לא ירגיש באני
הארוך ולא יLAGג לי".

הוא קנה את התחפושת ואת המסכה. עכשו לא נשאר לו אלא למצוא שם מתראים. הוא הביט על התחפושת וחשב: "הנוצאות הצבעוניות דומות לנוצאות של תוכי, וגם המסכה דמוית מקור של ציפור. אקרא לעצמי **תוכינו**. וצר **תוכינו** המשיר לנגן בחלילו ולהיות כנגן רחוב.

בבית נהג תוכינו להוריד את המסכה. זה לא נעים כל כך ללבת במסכה במשך יום שלם. ובבית היה לו גם ידיד, עירוב בשם פרידולין. פרידולין לא היה סגור בכלוב, יוכל היה להתעופף בכל הדירה.

אחרי העבודה אהב תוכינו
לlecת לגן חיות. הוא אהב
חיות שמעולם לא צחקו
מהאף הארור שלו. היו שתי
חיות שהוא אהב במיוחד, צב
ענק ופיל. הוא יכול היה
לבנות ולשחק איתם במשך
שעות ארוכות.

קרה שיים אחד תוכינו נשאר עם החיות אהובות יותר זמן מהרגיל. ירד לילה, הירח זרח בין הכוכבים, ובלוי להרגיש בקר תוכינו נרדם. הוא שכב ליד הכלוביים ללא ניע ונחר.

וז חלם חלום נהדר.
בחלום הופעה בפנוי פיה
יפהפייה שאמרה:
"תוכינו, תוכינו מסכן. אתה
עצב כי אתה מוכרא
להתחפש כדי שאנשים לא
يחקקו מאפר. היהת בוודאי
שמח אילו היו לך ידידים בני
אדם.

הנה הבאתך לך מתנה. קח
את ניר הקסם הזה וגלגל
אותו לחיליל. חיליל קסם זה
יעזר לך." והפיה נעלמה.

היה כבר יום בהיר
כשתוכינו התעורר. הוא
חשב: "איזה חלום מוזר.
חלמתי על פיה שננטנה לַיְלָה
חלייל מניר".
ופתאום ראה לידיו דף ניר
מנוח על האדמה.
קרא תוכינו: "זהו הניר של
הפיה! לא! לא יתכו! חלייל
קסם קיימים רק באגדות!"
ובכל זאתלקח את הניר
והלך הביתה.

החלום לא נתן לו מנוח. כל הזמן חשב וחשב עליו. "בעצם הפיה צדקה. זה לא נעים במיוחד להתחפש כדי לא להיות ללעג של בני אדם. הפיה אמרה שחליל הקסם מניר יעצור. אפשר לנסות. זה בוודאי לא יזיק". הוא לקח את דף הנייר, גלגל אותו ונשף. לא קרה דבר. בкус רצח תוכינו לקרוע את הנייר כששמע פתאום קול חלש: "זהירות, אתה מוחץ אוטי!"

"מי דיבר?" צעק תוכינו. והנה נמלה קטנה ענתה לו מהרצפה: "אני כאן, למטה! כמעט
ודרכת עלי!"

תוכינו לא ידע מה להגיד, הוא רק גמגם:
"האם השtagעת? אין נמלים מדברות."
אבל היצור הקטן ניסה לנחם אותו: "לא
השתגעת. קוראים לי ארמין ואני באמת
קיימת ואתה שומע ורואה אותי. חיליל
הקסם איפשר לך להבין את שפת החיות.
לכן יכולת עוד בזמן לשמוע אותי ולא
לדרוך עלי".

שמח תוכינו שלא דרך על הנמלה ופתאום
בזה לו רעיון.

"אולי אנסה לעשות קסם ולהגדיל אותו,
ארמין, כך נראה אתה טוב יותר, ולא
אדරור יותר עלי".

הוא לקח את חיליל הקסם לידי והתחיל לנגן. הנמלה גדלה וגדלה עד שתוכינו יוכל לראות
אותה היטוב. הוא היה שמח מאוד שמצא ידיד חדש.

שמח תוכינו שיכל היה עכשו להבין את שפת החיים ולדבר עם החביבים שלו. הוא לוקח

את חליל הקסם לגן החיים, נועד ליד הכלובים של הצבא והפיל ונשף בו. ואז שמע את שיחת החיים.

אמר הצבא: "איזה מנגינה יפה. נכוון פיליחדק?"

והפיל ענה: "నכוון, דני הצבא. אבל אפילו המנגינה היפה ביותר לא תשmach אוטי. מאז שכלאו אוטי כאן, אני תמיד עצוב. היתי רוצה להיות שוכן שוב באפריקה האהובה שלי."

ודני הצבא השיב: "גם אני כר. אבל מה נוכל לעשות?"

ואז אמר תוכינו לחיות: "יש לי רעיון. הלילה אשחרר אתכם וnochshob ביחד איך אפשר להחזיר אתכם לאפריקה."

תוכינו המתין עד הלילה. תחת
שמיים מלאי כוכבים התגנבו לגן
החיות, ביחד עם הנמלה
ארמין והעורב פרידולין.
שומר הגן יישן חזק בביטנו.
בעזרת חליל הקסם הוציא
תוכינו את צורר המפתחות.
פרידולין וארמין עמדו
בשמירה.

עכשו נשאר רק לשחרר את החיות ולבrhoח. זה הלך בקלות בעזרת המפתחות, אבל דני הצב וארמין הנמלה הרי לא ידעו ל্roץ מהר.

אר תוכינו מצא פתרון. הוא הרכיב את הצב והנמלה על גבו של הפיל וכך הם התקדמו מהר ובקט לכoon החוף.

אבל עוד טרם יצאו מגן החיות הפיל התעטש חזק.

שומר גן החיות התעורר וגילה את הבורחים: "עמדו, עצרו!" הוא רץ אחריהם. תוכינו יידידי רצו כמה שהיה בהם כוח.

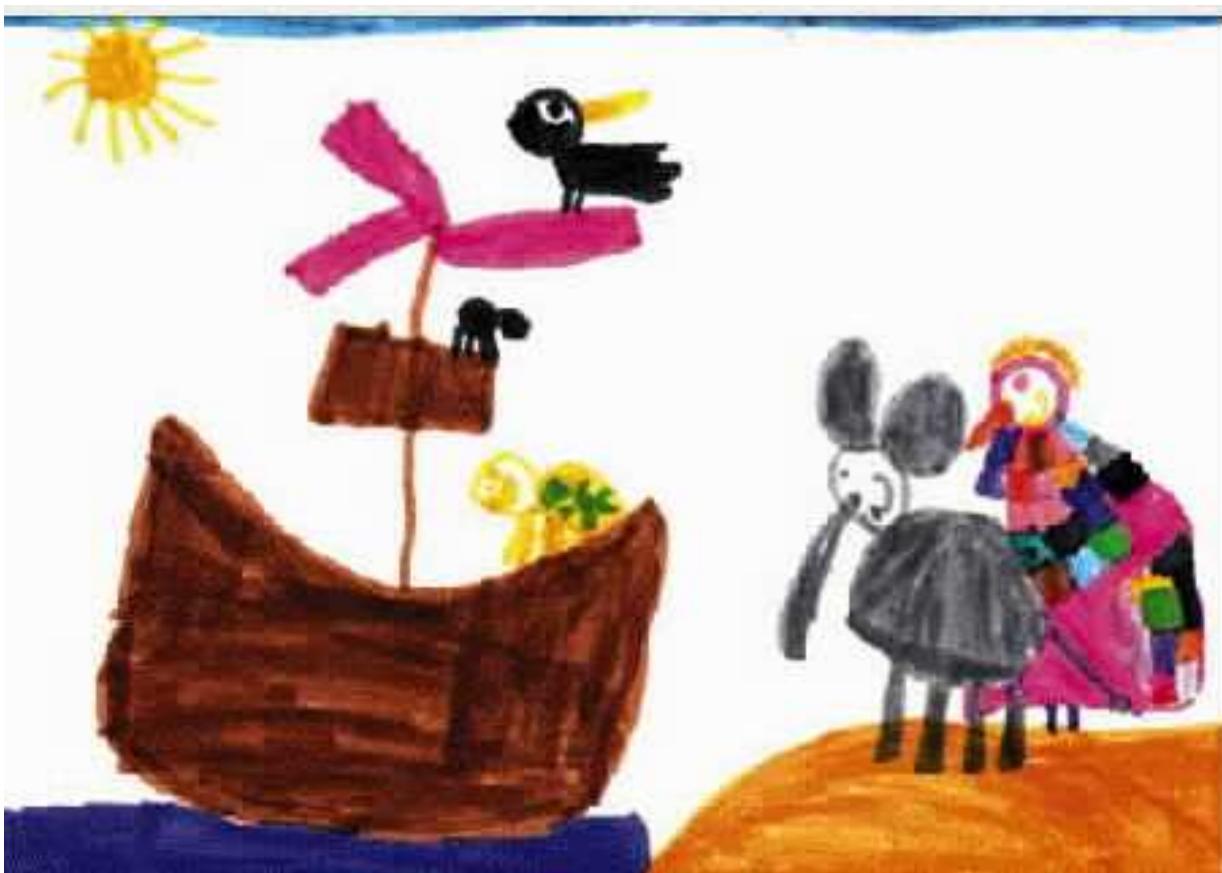

השומר כמעט והשיג אותם
אר פתאום הם מצאו את
עצמם בחוף הים. פיליחדק
זעך: "תוינו, עשה דבר מה
מהר! אחרת יתפסו אותנו!"
נזכרתוינו שיש לו בכיס
קליפת אגוז. הוא הוציא
אותה, זרק למים ונשף
בחיליל. הקליפה הפכה
לسفינה קטנה ותוינו עלה
עליה עם ידידיו. הרוח
דחפה אותם לים והם שמחו
שהצליחו לברוח.

חוויות של הלילה עייפו את
גולם והם נרדמו על הספינה.
כשהתעוררו למחרת הבוקר
מצאו את עצמן בים פתוח.
תוכינו דאג מאד, כי לא
לקחו כל צידה לדרכם, והם
עלולים היו להיות רעבים
וזמאים. פרידולינו עלה
לטורן כדי לצפות ותוכינו
טיפס שם גם הוא. הוא הביט
דרך החליל שלו כמו דרך
משקפת ופתחם צעק:
"רואים יבשה!"

בעזרת חיליל הקסם כוון
תוכינו את הספינה לחוף. הם
עלו ליבשה כדי לחפש מים
ואוכל. שמש חיממה אותם
מאוד. תוכינו השאיר את
המסכה בספינה, כי בחום
כזה היה לו קשה לבוש
אותה. הוא הלך עם ידידי
בחיפוש אחרי מים.

cols הינו עייפים מאוד ורגליהם כאבו, אך פתאום ראו מרחוק דמות אנוש. תוכינו לא האמין, אבל נעמדה בפניהם אישה, בעלת פנים יפות ושער נהדר. היא חייכה אליהם ושאלה מאיין באו.

תוכינו הציג את עצמו ואת החיים, וסיפר על הבריחה והשיט הארוך.

האישה הקשيبة והוא השטומם שהוא כל כך נחמדה אליו וככל לא צוחקת מאפו הארוך. בלי להרגיש בקר הוא התאהב בה במקום.

אמר תוכינו: "אנו רוצים רק שני דברים: קצת מים ואוכל ולדעת מה שמר?"

והיא ענתה: "זה קל. שמי מאמאגנה, אם תבואו איתי לכפר אוכל להרווות את צמאונכם ולהאכיל אתכם".

היה זה כפר של בני אפריקה.
שם קיבלו את תוכינו ואת ידידי
בשמחה, נתנו להם לאכול
ולשתות. כולם התייחסו אליהם
מאוד נחמד, אך תוכינו הבית
רק על מאמגנה.

וז שאל: "איך קוראים למקום
זה?"

והיא ענתה: "זה אפריקה".
החלילן צהל: "דני הצב
ופיליחדק! עשינו זאת! אנחנו
באפריקה! אתם שוב בבית!"

תווכינו נשאר בכפר ארוכי האף.
הוא ביליה זמן רב בחברת
מאמאגנה ובסוף ביקש את
ידה. היא שמחה מאד
והסכימה מיד. ערכו להם
חתוננה נהדרת, וכולם שמחו
שתוכינו מצא לו בת זוג ואינו
צריך יותר להסתיר את אפו.